जयनो मकरो मृगास्यः । तौली सशस्यदहना प्रवगा च कन्या शेषाः स्वनामसदृशाः स्वचराश्च सर्वे ॥१०॥ राश्यधिष्ठातृदेवताकथनं ॥

Fol. 12[b]. rásinirṇayaḥ *prathamo* 'dhyáyaḥ. Cap. II. incipit: कालात्मा दिनकृन्मनस्तुहिनगुः सत्वं कुजो ज्ञो वचचो जीवो ज्ञानसुखे सितश्च मदनो दुःखं दिनेशात्मजः । राजानौ रविशीतगू क्षितिसुतो नेता कुमारो बुधः सूरिर्दानवपूजितश्च सचिवौ प्रैष्यः सहस्रांशुजः ॥१॥ कालनरस्यांगविभागः ॥ बलाबलाद्ग्रहाणां स्यादात्मादीनां बलाबलं । नृपाद्याः प्रबलाः कुर्युः स्वं रूपं शनिरन्यथा ॥२॥ आत्मादीनां ग्रहाणां नृपादीनां च ग्रहाणां बलाबलवशात् पुरुषस्यात्मादीनां बलाबलत्वनिर्णयो नृपत्वादिनिर्णयश्च ॥

Fol. 29[b]. grahanirṇayo náma *dvitíyo* 'dhyáyaḥ. Caput III. incipit: सर्वकर्मण्युपादेया विशुद्धिश्चंद्रतारयोः । तच्छुद्धावेव सर्वेषां ग्रहाणां फलदातृता ॥१॥ चंद्रताराप्रशंसा ॥ सप्तमोपचयाद्यस्थश्चंद्रः सर्वत्र शोभनः । शुक्लपक्षे द्वितीयस्तु पंचमो नवमः शशी ॥२॥ चंद्रशुद्धिः ॥

Fol. 36[b]. chandratárádiṣuddhinirṇayo náma *tṛitíyo* 'dhyáyaḥ. Caput IV. *vádinirṇaya* dictum, incipit: सितेंदुबुधजीवानां वाराः सर्वत्र शोभनः । भानुभूसुतमन्दानां शुभकर्मसु केष्वपि ॥१॥ वारगुणः ॥ रेखापूर्वापरयोर्वारः सूर्योदयात्परस्तात्प्राक् । देशान्तरयोजनमितविघटीभिः पादहीनाभिः ॥२॥ देशान्तरे वाराधिकारः ॥ उपचयकरस्य वारे ग्रहस्य कुर्यात्स्ववारविहितं यत् । अपचयकरग्रहदिने कृतमपि सिद्धिं न याति यतः ॥३॥ विशेषतो वारफलं ॥

Desinit in verbis: अहः पंचदशांशो रात्रेश्चैवं महूर्त इति संज्ञा। नक्षत्रे यद्विहितं कार्यं तन्मुहूर्ते पि ॥

इति महींतापनीयश्रीश्रीनिवासविरचितायां शुद्धिदीपिकायां etc.

Haec voluminis pars medio seculo superiore exarata est. (WALKER 192[a].)

793.

Foll. 6–15. Linn. 10. *Svaratattvodayam*, libellus disticha 148. continens, a *Jívanátha* compositus. Incipit:

॥ अथ स्वरोदयं ॥

चमत्कारशिवं नत्वा चमत्काराय भूभृतां ।
स्वरतत्वंच[म]त्कारो जीवनाथेन कथ्यते ॥१॥
पदैर्यथास्थितैरेव श्रीमहेशमुखोद्गतैः ।
स्वरप्रशंसापूर्वैश्च नानाशास्त्रविचारकैः ॥२॥
लग्नेऽभीष्टफलप्रदे शुभतिथौ प्रौढे स्वरे भे शुभे
खेटानां च बले शुभे दिनपतौ चंद्रेशतारीशनौ ।
दिन्याविंशजवादिलब्धशकुनाभूपाशुभाकांक्षिणे
नो कुर्वंति विनोदयेन गमनं देहस्वरस्य क्वचित् ॥३॥
नक्षत्रं न तिथिर्न वारकरणं नो लग्नहोरालयं
नो दिग्शूलनदग्धवासरभयं नो लग्नपातादिकं ।
न स्वर्भानुभयं न कालकुलिका नो शुक्रसोमाद्भयं
स्याद्यस्मिन्नु दिनेश्वरे स्वरविदां सिद्धस्वरस्ते स्फुटं ॥४॥
इडावामगतश्चंद्रः पिंगलादक्षिणे रविः ।
मध्ये शुभपदं विंद्यात्पंथत्रयमुदागतं ॥५॥
इडा गंगेति विज्ञेया पिंगला यमुना नदी ।
मध्ये सरस्वती विंद्यात्प्रयागसंगमेमिति ॥६॥
आदौ चंद्र सिते पक्षे भास्करस्तु सितेतरे ।
त्रीणि त्रीणि दिनान्याहुरुदयं चंद्रसूर्ययोः ॥७॥
चंद्रकाले यदा सूर्यः सूर्ये चंद्रोदये भवेत् ।
उद्वेगः कलहो हानिः मुनिशापादिकं फलं ॥८॥
एकैकस्या घटीपंचक्रमेणैवोदयंति च ।
क्रमादेकैकनाड्यां वै एकैकघटिकोदयः ॥९॥
अहोरात्रिस्तु मध्ये तु ज्ञेया द्वादशसंक्रमः ।
वृषककर्कटकंन्यालिमृगमीननिशाकरैः ॥१०॥

Hoc tractatu auctor rerum futurarum indicia, e spiritus, ratione mystica comprimendi et emittendi, habitu colligenda, exposuit. *Svara* vocabulo spiritus (násásamíraṇa), *tattva* voce quinque elementa significantur, quorum in mystica doctrina potestas supra p. 236[b]. indicata est.

In fine haec leguntur:

चंद्रसूर्यस्वराभ्यासं ये कुर्वंति सदा नराः ।
अतीतानागतं ज्ञानं तेषां हस्तगतं पदं ॥१४७॥
न वारं न च नक्षत्रं न योगं करणं तिथिः ।
अमृतस्या तु बेलायां सर्वकार्याणि साधयेत् ॥१४८॥

Haec folia anno 1640 a Pítámbara, Śivadásae filio, in usum bhaṭa-Hariśramae exarata sunt. (WALKER 213[b].)

794.

Foll. 45–113. Linn. 9. *Keṣavajátakapaddhatyudáharaṇam*, commentarius a *Viṣvanátha*, Divákarae filio, ad Keṣavae Nandipurensis librum genethliacum compositus. Incipit:

श्रीगणेशं नमस्कृत्य केशवीनामपद्यतः ।
गणितं विश्वनाथेन क्रियते बालबुद्धये ॥१॥

'Natvá vighnapaśáradáchyutaśiveti.' अहं केशवः जातकपद्धतिं कुर्वे । जातस्येदं जातकं जातस्य बालकस्य जन्मांतरार्जितसदसत्कर्मजनितं शुभाशुभफलनिरूपकं शास्त्रं जातकमित्युच्यते । जातकशास्त्रे यानि कर्माणि गणितक्रियास्तेषां पद्धतिं मार्गं कुर्वे । etc.

Capitum nomina haec sunt: 1. bhávádhyáya fol. 51[b]; 2. dṛishṭisádhana fol. 53[b]; 3. balasádhana fol. 70[b]; 4. ishṭakashṭasaptavargajaśubháśubhádhyáya fol. 77[a]; 5. áyurdáya fol. 94[b]; 6. daśádhyáya fol. 113[a].

Viṣvanátha post annum 1586 videtur floruisse, quum in computationibus Śákae aerae annus 1508 pluries laudatus sit. Keṣavae ipsius aetas inde colligi potest, quod Grahalághavam, Gaṇeśae filii opus, anno 1520 compositum esse constat. Cf. Colebrooke, Misc. E. II, 452.